

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

עמודי השלום
מפיק משה יזדי

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה בת רות** ע"ה יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי **דוד מור הי"ו**. שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן. **מוקירכם ואוהבכם מאוד משה יזדי.**

1,006

מפיץ ראשי-דות כהן: 054-888-39-69

אהבת ישך אכל

שבת פרה

לקח פרשת 'כי-תשא' תשפ"א שתיקה-רפואה לכל המחלות!!!

אולם המעשה דלקמן הוציא את חסידיו משלוותם וכמעט שהגיבו קשות, ורק מתוקף גזירתו של רבם נסוגו לאחור. היה זה לאחר שנענה בחיוב לבקשתה של אשה ואישר לה ללון לילה אחד בחדרון הצמוד לדירתו, אולם לאחר שנוכחה להבין שהעומד מולה רחמן הוא, החליטה היא לנצל את טוב ליבו ולקבוע במקום את ביתה עם ילדיה הקטנים שהפריעוהו מאד בסדר יומן, כל בקשותיהם של תלמידיו לשוחח עימה עלו בתוהו, ואף לאחר שהרהיבה עוז בנפשה ובחוצפתה הגדולה היתה נכנסת לביתו ונוטלת מצרכי מזון וחפצים שחשקה בהם, עדיין ביקש הוא מרעייתו ומתלמידיו להניח לה באומרו: **"אם לא היתה נזקקת לא היתה לוקחת! תמחלו לה!"** אף לאחר שהודיעוהו בוודאות שיש לה דירה אחרת מרווחת ומקבלת היא דמי שכירות, בכל זאת לא הסכים לפנותה. לאחר כמה שנים חלה הרבי מאד וההליכה היתה קשה עליו, וכיון שחדר השירותים היה בחצר רחוק מביתו, ביקשו תלמידיו לבנות חדר שירותים קרוב לביתו ולהקל עליו. כמה נדהמו וכעסו הם מאד כשאותה אשה התנגדה בתוקף לבניית השירותים, וכשאחד החסידים טען כנגדה ואמר: **"ביקשת ללון כאן לילה אחד והשתקעת במקום ללא רשות, ואף את כל מחסורך הנך נוטלת מבית הרבי ללא רשות, מניין לך העזות להתנגד לבניית השירותים?"** כששמע ר' שלמה את צעקותיו מיד יצא מחדרו ואמר: **"אוסר אני עליך לצעוק עליה! היא צודקת! זה עלול להפריע לפרטיותה!"** ולאחר שבחוצפתה הגדולה פנתה היא למשטרה וביקשו השוטרים הבריטים לשמוע את גרסתו, ענה הוא להם: **"היא צודקת! מאד לא נוח לגור בחדר הקרוב לשירותים"**. וכשנודע לו שתלמידו מבקשים לפעול נגדה מיד הזמינם לחדרו ואמר: **"גוזרני עליכם שתניחו לה!"** ומיד כשאמר זאת נרפא הוא ממחלתו כליל לשמחתו ולשמחת תלמידיו, **"כמה צודק רבינו!"** אמרו תלמידיו כשראוהו שחזר להליכתו המקירה.

הפלא ופלא!! ישמע חכם ויוסף לקח!

אף אנחנו אחים ואחיות יקרים, מצווה רבה וזכות גדולה היא לנו לוותר ולמחול בכל ליבנו לכל מי שחטא נגדנו, ואף להתפלל למענו, יום יבוא ונבין כולנו כמה הועילו לנו כל אותם שציערו אותנו, ואם זכינו וביזו אותנו **"אהובי עליון אנחנו"!!!** [אור החיים הקדוש] וככל שנשתוק ואף נמחל כך תגדל הנאת היוצר [ה' יתברך] ומעלת וישועת היצור [אנחנו]!!! וה' יזכנו להעביר על המידות ולמחול לכל אותם שפגעו בנו, בין בשוגג ובין במזיד, וימתק מעל כל ישראל את כל הדינים כולם, ויבשרנו בשורות טובות ישועות ונחמות, ובכח אהבת ישראל אמיתית ופנה המושרשת בליבנו, נזכה שימחל הוא לנו על כל עוונותינו, ובמהירה דידן נראה כולנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשנו ותפארתנו אמן ואמן!!!

בפרשתינו קוראים אנחנו י"ג מידות של רחמים: **"א-ל רחום וחנון, ארך אפיים, ורב חסד ואמת, נוצר חסד לאלפים, נושא עון ופשע..."**. עוד אמר הנביא מיכה: **"מי א-ל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו..."** [מיכה ז', יח']. ואמרו חכמינו זיכרונם לברכה: **"כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו, שנאמר: "נושא עון ועובר על פשע" למי נושא ה' את עוונו מהמשקל ומוחקו? למי שעובר על פשע"**. [ראש השנה יז' עמ' א']. דהיינו: **"שאינו מדקדק למדוד מידה לאותם שציערו אותו"**. [רש"י שם]. הגאון ר' חיים שמואלביץ זיע"א כתב: **רק המעביר על מידותיו מחמת ענווה זוכה הוא שיעבירו על כל פשעיו, שהרי שנינו: "לשארית נחלתו"-למי שמשים עצמו כשיריים"** דהיינו: **כשם ששאריות המאכל אינן נחשבות לכלום כך אם אדם זה אינו חשוב בעיני עצמו ואינו מתגאה, זוכה הוא שיעביר ה' על כל פשעיו [סנהדרין ק"א: וברש"י שם], אך אם אדם זה מעביר על מידותיו כדי להתגאות בכך או למען טובת הנאה אחרת, אזי אינו זוכה שיעבירו על כל פשעיו. וכתב ר' יהודה החסיד וזה לשונו: "ואם יחרפו אותך הסכלים... אמור להם: ידעתי כי חטאתי הרבה וכמה דברים עשיתי שלא כהוגן וה' ימחל לי, וקבול המביישים מידה כנגד מידה ובזה יתכפר עוונך"**. [ספר חסידים-נד']. עוד הוסיף וכתב [ספר חסידים-תרנ"ו]: **"כשם שצריך אדם שיהא עניו מול המחרפין אותו, כך יש לו לעשות שבני ביתו וחבריו ותלמידיו לא יענו קשות. כיצד? הרי שהיו מקללין אותו או מבזין אותו, ובני ביתו וחבריו ותלמידיו רוצים לקלל ולהכות את המחרף ואת המבזה-לא יתנם! וימנע מהם עשות זאת!"** **עד כמה? ובמה דברים אמורים?** רבה של קלניולאנד הגאון ר' עמרם בלום זיע"א הגיע בבחילות לבית האדמו"ר מסטמאר ר' יואל טיטלבוים זיע"א והתאונן לפניו במרירות רבה: **"רבי קדוש! קיימים כמה עזי פנים בבית הכנסת שלי אשר התארגנו נגדי ושופכים את דמי ברבים בעלילות ובזיונות קשים, מה אעשה עימהם? איך אפסיקם?"** מיד קם האדמו"ר ממקומו ופתח **"בריינתא דרבי מאיר"** [במסכת אבות פרק ו'] והראהו כתוב: **"כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ואף ראויה הוא שכל העולם לא נברא אלא בשבילו... והבריות מקבלים ממנו עצה ותושיה והתורה נותנת לו מלכות וממשלה... ומוחל על עלבונו!"** לאחר מכן אמר לו האדמו"ר: **"אתה מבין כמה גדולות זכויותיו של הלומד תורה לשמה? ובכל זאת נאמר עליו בסוף: "ומוחל על עלבונו", זאת אומרת: גם הזוכה להפעיל לרום המעלות הנפלאות הללו, עדיין התנא ר' מאיר לא מבטיח לו שלא יהיו לו בזיונות, הוא רק מבטיח שיהיה לו כח למחול על עלבונו, אף אתה ר' עמרם" סיים האדמו"ר ואמר: "כדאי שתלמד לקבל בזיונות ומוכרחים למחול ולחזור ולמחול!"**

זאת ועוד: ר' שלמה מזועליל זיע"א היה ידוע ומפורסם בוותרותו המופלגת עד אשר מעולם לא סרב הוא לאיש,

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

לתאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יוד שליט"א
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80 או בפקס: 02-625-23-23

עשה לך רב

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

כשם שאני אדם המאושר ביותר בעולם, כך אני הכי אומלל בעולם! כן כבוד הרב! אתה קורא נכון, אני הכי מאושר והכי אומלל ומיד אסביר לך איך זה יכול להיות.

כנראה שאני בחור עם הרבה מאד מזל, תמיד אני מצליח, כל מה שעשיתי ועושה בימי חיי, לא רק שלא הפסדתי אלא תמיד הרווחתי. עוד בהיותי בגיל שש עשרה פתחתי בשכונה דוכן קטן בו מכרתי מזכרות וכלי בית. עבדתי סך הכל ארבע שעות בשעות הערב, והרווחתי הרבה יותר מבעלי עסקים שעובדים כל היום. הסיטונאים מהם הייתי קונה את הסחורה אמרו לי כמה פעמים: "אתה מזמין סחורה פי ארבע ופי חמש מהכמות שמזמינים בעלי חנויות גדולות ומבוססות".

במשך אותן ארבע שעות תמיד היו לי קליינטים, לפעמים היו הם נדרשים להמתין בתור במשך עשר דקות ורבע שעה כדי לשלם עבור מתנות וכלים שנמכרים בכל חנות אחרת, ומעולם לא היה מקרה שאחד מהקליינטים התחרט ולא קנה. כך שתמיד היה לי כסף והייתי הבחור המבוסס ביותר מבחינה כלכלית בין כל החברים הרבים שהיו לי.

כיון שהכסף בא לי בקלות, מעולם לא היתה לי הערכה כלפיו, גם כשהורי הטיפו לי לחסוך תמיד עניתי: "בשביל מה לחסוך? תמיד היה לי ותמיד יהיה לי כסף לכל מה שאצטרך".

בגיל שבע עשרה חצי קניתי רכב מנקר עיניים, מובן מאילו שהכסף והרכב משכו אלי חברים רבים שחלקם היו מפקפקים אשר פיתוני לסטות מהדרך הישרה, ולצערי הרב כיון שאני בעל אופי חלש נגררתי אחריהם ועשיתי כרצונם, וכשהורי היקרים העירו לי על כך העזתי להתחצף ולזלזל בכבודם, עד שבאחד הימים כשחזרו הם והעירו לי על התנהגותי ומעשי, ארזתי את כל בגדי וחפצי האישיים, וכעבור כחמש שעות שכרתי דירה קטנה מרוהטת ומאובזרת כרצוני. בבוקר התעוררתי בדירתו ולעולם לא אשכח את המחשבות שעברו בראשי: "כמה אני גדול! כמה אני מוצלח!" ומתוך גאווה גדולה קמתי מהמיטה ובמשך שעה ארוכה ערכתי רשימה של כל חברי וקרובי משפחתי, והתבוננתי במעשיו וחיייו של כל אחד ואחד רק כדי להוכיח לעצמי שאני הכי מוכשר, הכי מבין, הכי מוצלח בכל מישורי החיים.

אני מתבייש לכתוב שמאותו בוקר דרשתי מפורשות מכל חברי שיכבדו אותי, וכשהיה אחד מהם מדבר אלי בחוסר כבוד, היה מספיק רק שאביט בו ומיד היה הוא מתנצל על כך. אימי היקרה לא השלימה עם כך שעזבתי את הבית, ותמיד היתה מבקשת ואפילו מתחננת שאחזור לגור איתם, אך אני בטיפשותי הגדולה וגאוותי הסרוחה תמיד סרתי ואף אימתי שאם היא תמשיך לבקש זאת ממני אייעלם לחלוטין ולא אהיה בקשר. כיון שחששה היא מאד שאבצע את איומי נאלצה היא להפסיק מבקשותיה ותחנוניה, וכשהייתי מגיע לביקור הייתי מקבל את הכבוד והפינוק הגדולים ביותר.

גם כשאחותי סיפרה לי שאמא בוכה המון על כך שעזבתי את הבית, התעלמתי מצערה לחלוטין והמשכתי בדרכי. כבעל גאווה ורודף כבוד גדול מאד, הייתי כועס ומרים את קולי על כל מי שלא מצא חן בעיני או לא עשה כדברי, הרגשתי שאני אדם מאד לא נעים, ובכל זאת היו כולם מחזירים אחרי ובאים לביתי ורוצים בקירבתי, כמובן בגלל הכסף הרב שהייתי מבזבז בכף על כולם.

בינתיים התחתנתי וכיון שאני כועס מהר פגעתי באשתי רבות על לא עוול בכפה. היא בכתה וגם היום בוכה המון בגללי, יש לנו שני ילדים מקסימים, לא חסר לנו כלום, תמיד כשהיא בוכה אני מתחרט על התנהגותי השפלה ומבטיח לה להשתפר והיא מטוב ליבה סולחת ומעבירה, ותוך יום יומיים מתאכזבת קשות מכך שאני חוזר וכועס, חוזר וצועק, חוזר וממרר.

גם לאחר נישואי ממשך אני להתהלל עם חברים ונפגעת היא

מכך מאד, היא חוששת להעיר לי כדי שלא אכעס, ואף משתדלת מאד להיראות רגועה ושמחה, אך תמיד בראותי את עיניה האדומות מבכי, אני מבקש את סליחתה, ומיד פורצת היא בבכי סוער מאד שקשה להרגיעה ממנו.

שוב אני מבטיח ושוב חוזר לסורי ושוב מבטיח ושוב חוזר לסורי. לפני כשנה התחזקנו מעט רוחנית ואני משתדל להגיע לבית הכנסת בכל ליל שבת, היהדות עושה לי טוב, אך בגלל שמתפתה אני להנאות ומעשים שחברי דוחפים אותי אליהם, חש אני לפעמים שאיני ראוי להיכנס לבית הכנסת.

אז אני אומלל כיון שאין לי אופי חזק, ואין לי שמחת חיים אמיתית, ובכל יום אני מתחרט על מה שעשיתי אתמול. זהו שכתבתי: "אני הכי מאושר והכי אומלל"!

קשה לי מאד לראות בצערה הגדול של רעייתי היקרה, והרבה מאד פעמים מחליט אני להשתפר, וכשמגיע אני לשלב הניסיון מיד אני נופל וחוטא ומצער את הורי ואת אשתי. כבוד הרב! מה עלי לעשות? אני מוכן לעשות הכל כדי לקבל כח ולעמוד חזק נגד כל הפיתויים והניסיונות! אני יודע שאם אצליח לעמוד בכך אזי באמת לא יהיה מאושר ממני.

אני לא אוהב כשאומרים לי: "החברים שלך לא אוהבים אותך באמת! הם אוהבים את עצמם ואת הכסף שלך! אתה שורף את חיך למענם!" המילים האלו מכעיסות אותי מאד, למרות שברור לי שחלק מהם אכן כאלו, אני לא מסוגל לשמוע את זה. אז אודה לך באם תימנע מלומר לי זאת, וכמובן אשמח לעשות ככל שתייעץ לי, קשה לי מאד עם החרטות הרבות שבחיי. אני פונה אליך כיון שלפני כארבעה חודשים טיילתי בניו יורק ובליל שבת ראיתי את העלון שלך בבית הכנסת ולקחתי אותו איתי למלון, ובמשך השבת קראתי כמה פעמים את כל הכתוב בו, ואף ביקשתי להצטרף לרשימת התפוצה ולקבלו באימייל. מאז אשתי ואני נהנים מאד לקוראו והחלטנו ביחד לפנות אליך ולבקשך שתייעץ לי מה לעשות ובכך תעשה סוף וקץ לצערנו המשותף שמייסר אותנו מאד.

אני רוצה להוסיף ולבקש שתכתוב לי את האמת ככל הנראה לך, ואל תחשוש שאולי אפגע ולא אעשה כהצעתך. אני מודה לך מראש על הצעתך. ממני: כאוב ומתוסכל מאד. תשובה:

לבחור המסכן והאומלל ביותר בעולם!!

א.רק טיפס כמוך מרשה לעצמו לכתוב: "אני האדם המאושר ביותר בעולם" מעולם לא ידעת מהו "אושר", מהי "שמחה", טעות גדולה ומרה מאד בידך כשהנך חושב שכסף עשךך מאושר. עליך אמר שלמה המלך: "עושר שמור לבעלי לרעתו" [קהלת ה', י"ב]. בהכסף שלך הרס והורס את חיך בעולם הזה ובעולם הבא. דמעותיהן הרותחות של אמך ורעייתך היקרות הן שישרפו אותך בגיהנם לפני כל המעשים הרעים שעשית.

ג.עוד אמר שלמה המלך: "גאוות אדם תשפילנו" [משלי כט, כב], אלפים רבים בעלי גאווה סרוחה כשלך לא נפטרו מן העולם אלא לאחר שהתבזו בביזיונות רבים ועצומים. כך הבטיחנו אלוקינו על ידי עבדיו חכמי ישראל: "כל המתגאה סופו שיתבזה ויושפל עד עפר בגאוותו"!

ד.גם עתה שהנך מבקש עצה, גאוותך הסרוחה מעבירה אותך על דעתך, ובעזות נוראה הנך מבקש שלא לכתוב לך שרק כסף עומד לנגד עיניהם של "חברידך", על אף שברור לך שזאת האמת. האמן לי שהנך אומלל הרבה יותר ממה שאתה חושב!!

ה.גאוותנים כמוך משתנים בדרך כלל רק בקבלת מפתם, אך כיון שכולי תקווה שבאמת רוצה אתה להשתנות, וגדול רצונך לעשות זאת בכל מחיר, לכן אייעצך עצה שתצילך בוודאות:

ו.כיון שגאווה וכבוד מחלות נפש הן והלוקה בהן אין לו תקנה אלא אם כן ילמד תורה שבכוחה לרפא כל הלקוי בתאוה ובמידה רעה, לכן ראוי ונכון מאד שתלמד תורה מינימום שעה ביום עם תלמיד חכם שילמד אותך על נושאים אלו, ובטוחני שאם תעשה זאת תצליח תוך שבועות ספורים להתגבר על יצרך הרע ולמאוס בגאווה וברדיפת הכבוד, ותאמץ את הענוה.

ז.מלב אוהב באמת מבטיחך אני בזאת שאם תחליט להציל את עצמך ולעשות כן, אלמד איתך מינימום שעה אחת בשבוע.

ח.אנא ואנא ידידי היקר! קום ואזור כגבר חלציק ותסיב נחת לרעייתך ולהורידך ואז תחוש באמת מהו אושר ותהיה מאושר!

ט.אשמח מאד לעזורך להגיע לאושר האמיתי בכל עת שתרצה. י.שבת שלום ומבורך! ישועות מקיפות וכל טוב!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה!

"למה ה' יחרה אפך בעמך".

תמה רבנו שלמה בירדוגו זיע"א מה פשר השאלה: "למה ה' יחרה אפך בעמך"? וכי עשיית עגל מסכה דבר קל הוא?! וכי להשתחוות ולזבוח לעבודה זרה אין זו סיבה מוצדקת לכעסו של ה'! אלא, משה רבנו ע"ה התייחס לדברי הקדוש ברוך הוא שאמר לו: "לך רד כי שיחת עמך"!! כלומר: "הערב רב", שכיון שמושה הוא שגייר אותם, נקראים הם על שמו, והרי הם אלו שעשו את העגל. וזהו שאמר: "למה ה' יחרה אפך בעמך", כלומר: בבני ישראל, ומדוע תגזור להשמדם? אלא, "שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך", לבני ישראל! ואכן נאמר: "וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו".

"אין קול ענות גבורה... קול ענות אנכי שומע".

יהושע בן נון חשב שקולות מלחמה הוא שומע, אך משה רבנו שידע כי אלו קולות המחולות של העגל, השיבו שאין אלו קולות מלחמה, אלא קולות מהומה. נשאלת השאלה: מדוע לא גילה לו את האמת שזהו פולחן העגל? הסביר הרמב"ן זיע"א כי משה רבנו לא רצה לספר בגנותם של ישראל, על אף החטא הנורא והפומבי. מכאן נלמד כמה חייבים אנו להיזהר שלא לספר בגנותו של יהודי!! שהרי בודאי שאין מעשה חמור יותר מחטא העגל!

הנהגות שבת קודש אצל צדיקי הדורות!!

בימי מלחמת העולם השנייה שעטו הגרמנים ימ"ש, אל ארץ הקודש. הפחד בארץ ישראל היה רב וזאת משום שכלום לא עמד בדרכם, וממש קרובים היו אל שערי הארץ.

כולם התפללו ובכו לישועת ה' בשריד בית מקדשינו, כותל המערבי ובבתי הכנסיות ובבתי המדרשות. מנער ועד זקן שפכו שיחם לפני ה' יתברך שיחוס וירחם.

בבית מדרשו של רבי שלמה מזוועהל זיע"א הורגש הפחד העצום בעיקר באותו ליל שבת בו התקרב ובא הצר הצורך. לאחר הקידוש סיפרו לרבי שלמה על הסכנה המתקרבת. הרבי היה נסער מאוד, מדוע לא אמרתם לי זאת לפני הקידוש?! כשראה שאינם יורדים לסוף דעתו הסביר להם: הרי לימדנו חכמינו ז"ל שבאמירת "ויכולו" נעשה האדם שותף לקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, והרי שותף יכול להשפיע על שותפו יותר מכל אדם אחר...!

והוסיף ואמר: "אך לא נורא, כי גם המפיץ את דבר המלך, מתחשב בו המלך יותר, וכעת על ידי הפצת האמונה בקידוש בכונה גדולה, יכולים אנו לפעול גדולות ונצורות... ואכן ידוע הוא כי לא הצליחו הגרמנים ימ"ש לפגוע ביהודי הארץ.

רבי שלמה גולדמן מזוועהל כיהן כאדמו"ר בזוועהל עד עלותו ארצה. בארץ ישראל החליט להסתיר את זהותו, וציווה לנכדו שעלה עמו לבל יגלה דבר אודותיו. ג' שנים ישב בירושלים כשהוא תלמיד מן המניין בין האברכים והבחורים בישיבת "חיי עולם" כאשר זהותו בלתי ידועה והוא סובל עוני ומחסור. יהודי מזוועהל שראה אותו חשף את זהותו, ומאז סבבוהו רבים שהפכו לחסידי.

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך"!! (ר' נחמן מברסלב זיע"א)

סיפור עונג שבת לשולחן השבת

עני מופלג היה רבי זושא מאניפולי וכשהגיע זמנם של בניו להינשא, לא היה בידו כסף להשיאם. כשנודע הדבר לרבו המגיד ממזריץ', הוציא 300 רובל, הון עתק בימים ההם, ונתן לרבי זושא. נטל ר' זושא את הכסף, נפרד מרבו ויצא לביתו. והנה באחת העיירות שמע קול בכי בוקע מאחד הבתים. התברר כי בערב צריכה הייתה יתומה אחת מבנות העירה להיכנס לחופה ובדרך לחתונה נטלה עמה אמה האלמנה ארנק ובו דרוניה בסך 300 רובל, בדרך אבד הצורר! משנודע הדבר לחתן, הודיע כי כל עוד לא יקבל 300 רובל כנדוניה, לא ייכנס לחופה, ומנין תשיג האלמנה עוד 300 רובלים!!! שמחת החתונה הושבתה, והכלה ואימה יושבות בביתן וממררות בבכי... מיד פנה רבי זושא אל בית האלמנה.

"מצאתי סכום כסף שאבד לכן", הודיע מיד בהיכנסו, "אך בטרם אשיב את האבידה עליכן לתת בה סימנים". "כן, יש סימנים!" התרגשה אם הכלה, "300 הרובלים שלי היו בתשעה שטרות, אני זוכרת זאת היטב: חמישה שטרות בני עשרים רובל, וארבעה שטרות בני חמישים רובל, בסך הכול תשעה שטרות, שערכם שלוש מאות רובל, וכל השטרות הללו צרורים היו יחדיו בחבל". "זהו בדיוק הצורר שמצאתי!" שמח רבי זושא לאשר: "ארוץ מיד לאכסניה שלי, להביא את המציאה!" בעוד הכלה ואמה וכל בני משפחתם וידידיהם שמחים וששים על שנמצאה האבידה, וממטירים על רבי זושא דברי תודה וברכה, יצא הצדיק מהבית ושם פעמיו אל בית האכסניה שבעיירה, שם פנה אל בעל האכסניה וביקש לפרוט את שלוש מאות הרובלים, שקיבל מהמגיד ממזריץ', לתשעה שטרות בדיוק כפי שנקבה האלמנה. הוא אף צרר את השטרות בחבל כדי שלא תחשוד, חלילה וחס, שאין זה כספה האבוד. כבר מרחוק ראה, כי בבית האלמנה יש תכונה רבה לקראת החתונה העתידה להתקיים בשעה טובה ומוצלחת. כשקרב רבי זושא אל הבית, שמע את התזמורת פוצחת בניגוד "אור זרוע לצדיק". אל המנגנים הצטרפו הקרואים וחלקו כבוד לרבי זושא, שבזכותו נתקיים החתונה. אך לא אדם כרבי זושא ייהנה מן הכבוד שחולקים לו בשל מצווה שקיים. על כן, כשהחזיר את האבידה לאם הכלה, השאיר אצלו שטר אחד שערכו עשרים רובלים. "את זה אני מבקש לעצמי כשכר טרחה", אמר. האלמנה השתוממה. "כיצד ייתכן רבי?! הן זה עתה קיים הרבי מצווה כה גדולה, וכיצד מוכן הוא לאבד את שכרו לעולם הבא בעבור עשרים רובלים?!!"

אך רבי זושא לא שת לבו לדברי האלמנה. "את עשרים הרובלים אשאיר אצלי", קבע. פנו אליו קרובי האלמנה ומכיריה: "רבי, ניסו לשכנעו, האלמנה טרחה רבות ובקושי רב השיגה את הכסף הזה, אפילו 20 רובל חשובים לה מאוד!" אך גם זה לא עזר, רבי זושא עמד על דעתו. ניסו לבקש ממנו, כי יפחית את שכר הטרחה וייקח 5 רובל, גם זה סכום נכבד, אולם רבי זושא בשלו: "את 20 הרובל אני משאיר אצלי!" הדבר עורר את חמתם של האלמנה וקרוביה. "גנב!" התנפלו על הרבי, "סחטן רע לב! החזר מיד את הכסף!" אך גם הצעקות והגידופים לא הועילו, רבי זושא סירב להשיב את הכסף. "אם כך", טענו הקרובים, "נלך לרב!" לקחו את הצדיק בכוח והביאוהו אל רב העיר. הרב שמע את טענותיהם של האלמנה וקרוביה. היו אלה טענות קשות וחמורות, והקרובים היו ממורמרים מאוד. "על רבי זושא להחזיר מיד את 20 הרובלים לאם הכלה!" פסק הרב.

אך מה גדולה ההשתוממות! גם לאחר פסק דינו של הרב סירב רבי זושא להשיב את הכסף. עתה לא יכלו הקרובים להבליג. הם קרבו אל רבי זושא, והחלו להכות אותו נמרצות ותוך כדי כך פשפשו בכיסיו עד שמצאו את אותן 20 רובל... הכסף ניתן מיד לאם הכלה, ואת הצדיק רבי זושא גרשו מן העיירה בחפרה ובוז.

לא ארכו הימים ורב העיירה פגש במגיד ממזריץ'. "היודע כבודו את אשר עולל תלמידך זושא בעיירתך? שאל. הוא סיפר את המעשה למגיד וסיים: "ואז רצה לגנוב את כספה של אלמנה שבורה ורצוצה!" הביט בו המגיד בכובד ראש ואחר אמר: "דע לך, כי חייב אתה בהיותך רב העיר, ללכת אל רבי זושא ולפייסו. שכן, הכסף שנתן לאלמנה לא היה כספה, שאותו מצא אלא כספו שלו! סכום כסף שהענקתי לו להשיא את בניו. ועשרים הרובל שביקש כשכר טרחה", המשיך המגיד, "לא ביקש כיוון שרצה בכסף, אלא משום שלא רצה שיכבדוהו בשל המצווה שעשה!"

ואכן, קם רב העיר ונסע אל רבי זושא. "ימחל לי רבנו על שהעלבתי ופגעתי בכבודו", הפציר בצדיק. "מעולם לא הקפדתי על דברך ועל פסק דינך", השיב לו רבי זושא, "ומוכן אני למחול לך רק בתנאי שלא תגלה לאותה אלמנה כי לא את כספה השבתי אלא את כספי שלי..."

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתיים של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כדי ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יהודי וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו וזיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב **משה יזדי שליט"א** לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב **משה יזדי שליט"א** כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד. **רותי: 050-413-4799**.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: **052-890-80-65**.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

'טיפ יומי' שהבל לבספס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהחיים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב **משה בבאי הי"ו**, ר' **אריה חירי הי"ו**, יורם ואורלי **צהלה הי"ו**, ליאון וקלרה **מזרחי הי"ו**, דוד **אטיאס הי"ו**, דורון **שרפיאן הי"ו**, אמיל **אליהו הי"ו**, חגי **כהן הי"ו**, לימור בת **מזל תחי**, לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "יהי דבר ה'.."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 17:04 [17:24]	ירושלים: 8:19	ירושלים: 12:20	ירושלים: 18:16	ירושלים: 18:54
תל אביב: 17:20	תל אביב: 8:21	תל אביב: 12:22	תל אביב: 18:18	תל אביב: 18:54
חיפה: 17:13	חיפה: 8:20	חיפה: 12:21	חיפה: 18:17	חיפה: 18:55
אילת: 17:12	אילת: 8:19	אילת: 12:21	אילת: 18:18	אילת: 18:54
באר שבע: 17:22	באר שבע: 8:21	באר שבע: 12:22	באר שבע: 18:18	באר שבע: 18:57

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

• מור אבינו זלה"ה היה ידוע כמדקדק במצווה קלה כבחמורה. תמיד היה מחשב הוא את עסקיו ומכלכל את צעדיו במשך היום, אך ורק באופן שסדר לימודו ותפילותיו לא יופרעו כלל.

כיון שעסק הוא בתיווך, היו לו קשרים עם מתווכים רבים שהיו נענים לבקשתו בחיוב ומגיעים למשרדו כדי לערוך "הסכם מכר" או "הסכם שכירות" בין הצדדים, ולא אחת נדהמנו מידי פעם לראות שלאחר שהקונה והמוכר הביעו את הסכמתם ורצונם לבצע את העסקה, כיון שהשעה הנוחה לצדדים ולעורך הדין היתה קרובה לשעת שיעורו או לשעת תפילתו, היה דוחה הוא את הפגישה ליום המחרת באומרו: "כל הון שבעולם אינו שווה דקה אחת של לימוד תורה, וחוששני שאתעכב מחמת חתימת החוזה ואאחר לשיעור".

גם כשהיו הצדדים מפצירים בו באומרים: "יש לנו עוד הצעות של דירות אחרות או של קליינטים אחרים, ואולי נחתום עם אחרים עוד הלילה ועלול אתה להפסיד את דמי התיווך", היה הוא עונה להם בחיך ובביטחון מוחלט: "פרנסה משמים! אם רצון ה' שארויח, בטוחני שתחזרו מחר ותחתמו במשרדי ואקבל את שכר טרחתני", וכשאכן באמת היו חוזרים הם למחרת בשעה שקבע הוא להם, היה פותח הוא את הפגישה באומרו: "הנה עוד הוכחה ברורה שפרנסה משמים!!"

• שנים רבות נהג הוא להתפלל תפילת מנחה ב"שטיבלאך" האשכנזי שבשכונת בית ישראל. כיון שתמיד אמר הוא קדיש בכוונה גדולה ובמתינות פְּמוֹנָה מרגליות, מצא הוא חן בעיני אחד המתפללים שהחליט לעזור ולהסיעו למחוז חפצו. כשניגש הוא למור אבינו זלה"ה ושאלו להיכן פניו מועדות, ענה לו מור אבינו זלה"ה: "יש לי שיעור קבוע בבית הכנסת ולשם פני מועדות!" מיד הציע הוא למור אבינו זלה"ה להסיעו במכוניתו ומור אבינו זלה"ה, שהיתה ההליכה קשה עליו מאד, שמח הוא בכך והודה לו במאד מאד.

בשבוע שעבר פגשתי את אותו אדם שהיה מרבה להסיע את מור אבינו זלה"ה לבית הכנסת, וכך אמר הוא לי: "לא יצא לי להתפלל מנחה בקביעות עם מור אביך זלה"ה, אך מאותו יום שנכחתי לראות שברכותי מתקיימות, הקפדתי על כך לקבל את ברכתו לפני כל עיסקה או אירוע חשוב שהיה לי, ומעיד אני שתמיד ברכתו התקיימה במלואה!"

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

אחים יקרים ואהובים!!

זיכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה

או בשעת הדרשה בעלון

זה ובכל עלון אחר!!

והנזהר בכך תבוא עליו

ברכה וטובה וכל טוב.

דפוס צבעים אמיתיים